

εσωτερικός

εσωτερικός, -ή κ. -ιά, -ό, επίθ. [<αρχ. έσωτερικός], εσωτερικός. **1.** που βρίσκεται ή συμβαίνει μέσα σε κάτι: «εσωτερική σκάλα || εσωτερική διακόσμηση του σπιτιού». **2.** το αρσ. ως ουσ. **ο εσωτερικός** και το θηλ. ως ουσ. **η εσωτερική** κ. **η εσωτερικιά**, (για σπουδαστές και σπουδάστριες) που διαμένει και τρέφεται στο οικοτροφείο του σχολείου στο οποίο σπουδάζει: «είναι εσωτερικός στο τάδε κολέγιο της Αγγλίας». **3α.** το ουδ. ως ουσ. **το εσωτερικό**, η χώρα στην οποία ζει και εργάζεται κάποιος σε αντιδιαστολή με τις άλλες χώρες: «αυτή η επιχείρηση έχει αντιπροσωπείες σε όλο το εσωτερικό». **β.** το μέσα μέρος ενός πράγματος: «απ' έξω φαίνεται ωραίο σπίτι, αλλά θέλω να δω και το εσωτερικό του».

- για εσωτερική κατανάλωση, βλ. λ. [κατανάλωση](#).

- έχει πλούσιο εσωτερικό κόσμο, βλ. λ. [κόσμος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας